

BÉKEHÍRNÖK

„A jövőendő a béke emberé!”

XIX. (LIX.) ÉVF. 13. SZ.

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ LAPJA

1975. MÁRCIUS 30.

A keresztnél

Meghaltál értem is...

én mégis naponta
„feszítsd meg!”-et kiáltok
„őnhitt-arcú farizeusok társaként.
Ó, vonj a Golgotához, Jézusom!

B. A.

Húsvéti ének

Valaki jön a csodás tavaszban.
Szívem és lelkem ajtaját kitárom.
Húsvét Hőjét, a feltámadt Krisztust
Ünnepi díszben ma boldogan várom!

Szívem és lelkem ünnepet ül ma,
De ünnepe lesz, míg élek, szakadatlan.
De legnagyobb ünnep mégis az a nap,
Amikor töled a kegyelmet kaptam.

Vonulj be, Uram, ha akarod, csendben,
Vagy jöjj, mint király, diadalmenetben.
Hozsannát zengő, fénylő tavaszban,
Égő szeretettel dicső szívedben!

Dicsőség Néked, Húsvét Hőse,
Végtelen irgalom, jóság, szeretet!
Feltámadásod emlékünnepe
Foglad el, Uram, átadott szívemet!

S. J.

Halál nem lesz többé!

Jel 21:4

Az ember legfélelmetesebb ellensége a halál. Büntetés ez, amelyet hívónek, hitetlennek el kell szenvednie. Lehet valakinek „szép halála”, de ez nem jelenti azt, hogy nem nehéz az elköltözés. Mondhatja valaki, hogy nem fél a haláltól, de ezt csak mondja — sokszor azért, mert úgy gondolja, hogy a hívőnek nem illik félni. Valóban igaz, Jézus Krisztus legyőzte a halált. Igaz, hogyha a halálra nézünk, boldogok lehetünk, de maga a halál félelmetes a hívők számára is. Egyszerűen azért, mert ismeretlen út. Pál apostol is érzi a halál büntetés-jellegét. Tudja: „... az élet Krisztus és a meghalás nyereség” (Fil 1:21), de itt nem magára a halálra gondol. Nem a halál a jó, hanem ami utána van, ezért mondja: „A Krisztusnál lenni sokkal jobb” (Fil 1:23). Jobb a földi életnél is! Mennyivel inkább a halálnál. A halál egy kellemetlen kapu, amelyen akkor is át kell mennünk, ha az életre igyekezünk. Ilyen kicsengése van 2 Kor 5:1. versének is. Van ugyan mennyi háznunk, örökkévaló; de jó lenne, ha ezt a mennyi házat (megdicsőült, szellemi testet) nem a halál után (a halál „arán”) kellene megkapnunk, hanem megérnünk a mi Urunk visszajövetelét, és halál nélkül elválnánk. Azaz: jó lenne elkerülni a halált! Az apostol nem kerülte el. Mégsem esett kétségbe, hisz nekünk nem annyira borzasztó a halál, mint a Krisztus előtti embernek. Jézus legyőzte a nagy ellenséget. Tombolhat ugyan még, szedheti áldozatait, de a döntő győzelem megtörtént. Jézus nagyobb, mint a halál. Ez a legszebb csengő húsvéti evangélium. — És ennek függvénye: „En élek, ti is élni fogtok!” (Jn 14:19). Jézus feltámadt, és első azok között, akik megdicsőült (szellemi) testben a mennybe mentek. Ő az Útkészítő és az Út.

János, a pártoszi próféta azonban nem a golgotai győzelemről beszél. Továbbtekint. A halál Jézus feltámadása után legyőzött hatalom, de még tombol — mint egy visszavonuló dúló hadsereg. János látja, hogy egyszer ennek is vége lesz. Egyszerűen bejelenti: „Halál nem lesz többé!” Az új ég és az új föld nem lesz megterhelve vele. Eltűnik a gyász, a könny, a fájdalom. Jézus golgotai győzelmének ekkor érik be teljesen a gyűlölcse: HALÁL NINCSEN TÖBBÉ.

Aldjad őt, az Élet Fejedelmét, a halál legyőzőjét!

Ifjú Almási Mihály

Feltámadott!

Az Úr Jézus váltáságára épült üdvörténetben nagy jelentősége van ennek a szónak: Feltámadott. A nagypénteki események Urunk leghűségesebb tanítványait is a földre sújtották. Jézus sírjának korai látogatóit olyan meglepetés érte, amire gondolni sem mertek. Amíg azon tanakodtak, hogy ki hengeríti el a sír szájáról a követ, ott állt előttük nyitva és üresen a sír, amelybe nagypéteken Urunknak valószínűs halott testét temették el. Ebben az új helyzetben természetes az, hogy az első és legnagyobb kérdésük: mi történt a lepecsételt sírral? Hova lett Mesterük teteme, amelyet szeretetük és hálájuk jeléül drága kenetekkel kívántak tartósítani? Vajon ellenségei vagy titkos követői lopták el az élettelen tetemet? De hogyan? Hiszen a sír őrzésére, Jézus halálának értelmi szerzői katonákat rendeltek ki. A húsvéti üres sír csodálatos titkára a leghitelesebb választ az angyalok, mint mennyi küldöttek adták meg: „Nincs itt, mert feltámadott!” (Mt 28:5-6).

Az Úr Jézus feltámadása az Atya műve. Péter apostol pünkösdi bizonyosságtétele szerint a názáreti Jézus Isten elvégzett tanácsából adatott halálra... és Isten oldotta fel a halál bilincseit és feltámasztotta őt, hiszen lehetetlen volt, hogy a halál fogva tartsa az Életnek Fejedelmét (ApCs 2:22-24). Már az ószövetségi próféciákban is felcsillant a feltámadás reménye. „Megelevenednek halottaid és holttesteim felkelnek... visszaadja a föld az árnyakat” (És 26:19). „Megelevenít minket két nap múlva, a harmadik napon feltámaszt minket, hogy éljünk az ő színe előtt” (Hós 6:20). Annak ellenére, hogy ezek a jövődölések elsősorban Izrael lelki feltámadására és megépülésére mutattak, mégis a Szentlélek munkája által Krisztus feltámadására utaló előképek lettek. Péter apostol szerint Dávid nem saját magáról mondja, hanem Krisztus feltámadásáról szól: „Nem hagyod lelkemet a Seolban (sírban), nem engeded, hogy a te szentet rothadást lásson” (Zsolt 16:19; ApCs 2:27).

Az Úr Jézus is előre beszélt tanítványainak feltámadásáról. Tudomásukra adta, hogy neki Jeruzsálemben kell mennie, annak ellenére, hogy ott szenvedés és kereszthalál vár rá, de harmadnapon feltámad (Mt 16:21).

Urunk megváltó művében nem a szenvedés és a kereszthalál, hanem a feltámadás és a megdicsőülés volt a végső állomás. Ezért ment ő bátran és a kereszthalálig való engedelmisséggel Jeruzsálemben, az Atya akaratának teljesítésére.

Mindezek mellett is a tanítványok körében nagyon nehezen váltotta fel a nagypénteki szomorúságot a húsvéti hit. Mert hit kellett ahhoz, hogy valószínűként fogadják el Jézus Krisztus feltámadásának tényét. Jézus kereszthalálának voltak tanúi. Annak viszont, ahogy a feltámadás végbement, emberi szemtanúi nem voltak. Halála az emberi élethez tartozik. A feltámadás pedig már túlélt érzékvilágunkon, és Isten hatalmának a műve. A tanítványokhoz nemcsak Krisztus feltámadásának a híre jutott el; ők személyesen is találkozhattak vele. Azzal, hogy feltámadása után negyven napon át többször is megjelent közöttük, hitükben állította helyre tanítványait. Mennybemenetelének is szemtanúi lehettek.

A tanítványokat mégis az állította teljesen helyre nagypénteki elesettségükből, hogy Uruk, beváltva ígéretét, elküldte a „vigasztalót” hozzájuk, vagyis a Szentlélek által vett lakozást közöttük.

„Ti vagytok... ezeknek bizonyosságai” (Lk 24:48). Krisztus üres sírjától indul el a húsvéti evangélium hirdetése. Ezt a feladatot parancsként kapták a tanítványok. De milyen nehezen talált utat még nemely tanítvány szívéhez is Krisztus feltámadásának híre! Tamás a tanítványi gyülekezet bizonyosságtételét utasította vissza, és nem akarta elhinni azt, hogy társai látták az Urat. Az evangélium hirdetésének és befogadásának mindig a hitetlenség a legnagyobb akadály.

A húsvéti hit nem azonos a húsvéti ünnepléssel. Kételyek között is lehet húsvéti istentiszteleten részt venni. Hit nélkül azonban a legszebb prédikáció, sőt még Isten ígéje is csak emberi beszédként hangzik. Ezért nem jelent az ember számára erőt, áldást és vigasztalást sem. Nekünk is szükségünk van a húsvéti hitre, hogy a nagy miszióparancsot az Urunktól kapott megbízatás szerint elvégezhessük és tanúi lehessünk „a föld végső határáig”. A bizonyosságtételek sorában a ma élő hívőknek és egyházaknak is ott kell lenniük. Ma is azt az örömhírt kell tovább vinni, amit a tanítványok hirdettek. Krisztus feltámadása az alapja hitünknek, az evangélium hirdetésének és az örök élet reménységének is. „Ha pedig Krisztus fel nem támadt, akkor hiábavaló a mi prédikálásunk, de hiábavaló a ti hitetek is” (1 Kor 15:14).

A hívők bizonyosságtétele azonban nem csupán abban áll, hogy Krisztus feltámadásának tényét, hanem Krisztus feltámadásának erejét, lényegét és célját is hirdetik.

Thomán Gusztáv grafikája

A húsvéti evangélium lényege: „A mi bűneinkért halálra adatott, és feltámasztatott a mi megigazulásunkért” (Róm 4:25). Amit Urunk a golgotai kereszten vállalt, azt mind értünk, helyettünk és miattunk tette. De ugyanúgy amit Isten vele, az ő feltámasztásában tett, azzal minket ajándékoz meg. A győzelem, amelyet Urunk a bűn, a sátán és a halál felett aratott, a mi győzelmünk lehet. Örvendező hittel és reménységgel mondhatjuk el húsvéti bizonyosságtételünket: Urunk győzelme elnyelte a halált. „Halál, hol a te fullánkod? Pokol, hol a te diadalmaid? A halál fullánkja pedig a bűn, a bűn ereje a törvény, de legyen hála az Istennek, mert ő minket is győzelemre segített, a mi Urunk Jézus Krisztus által!” (1 Kor 15:55-57).

Az üdvözítő hit lényege: „Krisztus az Isten Fia, az én Megváltóm.” Azok, akik hit által magukévá teszik Krisztus váltáságát, a halálból feltámadnak az örök életre. Részesülnek Krisztus dicsőségében, amelyet az Atya adott neki a világ megalapítása előtt. Ő lett a halálból feltámadók zsongója.

Élő reménység Jézus Krisztus feltámadása által (1 Pét 1:3-5). Isten irántunk való irgalmában új életre hívott minket, Jézusnak a halálból való feltámadása által. Romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyekben van fenntartva számunkra. Csodálatos távlatok nyílnak meg azok előtt, akik Krisztus váltáságát hit által magukévá teszik. Az ő feltámadásának ereje emelhet ki minket az emberi nyomorúságból, hogy nemcsak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban. A húsvéti hit élő reménységgel ötvöződik az életünkben. Ez pedig hűségre és fáradhatatlan szolgálatra, bizonyosságtételre készíteti és képesíti a hívőket.

Halásak lehetünk azért, hogy békében élve emlékezhessünk újból Megváltó Urunk húsvéti győzelmére. Szükséges az ünneplés, de a hívők húsvéti öröme nem épülhet tradíciókra, népi vagy gyülekezeti szokásokra, hanem Krisztus feltámadásának és bennünk élésének valóságára. Éppen ezért a keresztyéneknek nem az ünneplésben, hanem a hitben, reménységben és a szeretetben kell megújulniuk, hogy Krisztus áldozatos mentő szeretetétől áthatva, az odafelvalókat keresve ugyan, de e földi életben is hűségesen betölthessék Uruktól kapott küldetésüket.

Laczkovszki János egyházelnök

Jézus Krisztus feltámadására emlékezve,

áldott húsvéti ünnepeket és kegyelemben gazdag életet
kivánunk lapunk minden kedves Olvasójának:

A SZERKESZTŐSÉG